

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.109/2014/6.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság dr. Csumpilla Rita ügyvéd felperesnek dr. Szente Csilla és dr. Csécsy Róbert ügyvéd által képviselt alperes ellen a Fővárosi Törvényszék előtt 11.G.41.535/2012. számon indult és a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.376/2013/6. számú jogerős ítéletével befejezett perben a jogerős ítélet ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróság 8. sorszámu ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 120.800 (egyszázhuszezer-nyolcszáz) Ft együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A keresettel támadott társasági határozatok meghozatala időpontjában az alperes társaságnak két jogi személy tagja volt, míg az ügyvezetői tisztséget a felperes töltötte be. Az alperes társasági szerződése a számviteli törvény szerinti beszámoló jóváhagyását kivéve lehetővé tette, hogy a tagok taggyűlés tartása nélkül határozatot hozzanak. Ezen eljárást, lényegében az ekkor hatályos, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) rendelkezéseinek megfelelően szabályozták.

Az alperes tagjai 2012. július 30-án kelt levelükben a Gt. 49. § /1/ bekezdésében foglaltakra hivatkozással kérték a taggyűlés összehívását. Napirendi pontként az ügyvezető visszahívását, új ügyvezető megválasztását jelölték meg. A felperes a taggyűlést 2012. augusztus 6-áig nem hívta össze.

Az alperes tagjai 2012. augusztus 6-án - utalva a Gt. 147. § /1/ bekezdésében írtakra, valamint a társasági szerződés taggyűlés tartása nélküli határozathozatalra vonatkozó szabályaira - határozatokat hoztak. A 02/2012.(08.06.) számú határozattal felperest azonnali hatállyal visszahívták tisztségéből és új ügyvezetőt választottak. Rögzítették, hogy ezt követően a felperes az alperes képviseletében nem járhat el, köteles valamennyi iratot az új ügyvezetőnek átadni, tevékenységéről írásbeli beszámolót készíteni. A 03/2012.(08.06.) számú határozat szerint az új ügyvezető a tisztség ellátásáért nem kap díjazást, pontosították az alperes székhelyének címét és a társasági szerződést módosítva, szerződés minta alkalmazására tértek át. A tagok a határozatokat cégszerűen, tanuk jelenlétében aláírták és azokat ügyvéd ellenjegyezte.

A határozat meghozatala napján az új ügyvezető átadta a határozatokat a felperesnek.

A felperes 2012. augusztus 7-én 2012. október 5-ére összehívta a taggyűlést a tagok által kért napirendi pontok feltüntetésével.

Az ügyvezető személyében bekövetkezett változást a cégbíróság 2012. augusztus 27-én jegyezte be a cégjegyzékbe.

Felperes 2012. szeptember 5-én előterjesztett keresetében az ismertetett két határozat hatályon kívül helyezését kérte. Többek között előadta, az írásbeli határozathozatalt csak az ügyvezető kezdeményezheti, ahogy a taggyűlés összehívását is. A taggyűlés összehívási kötelezettségének pedig 30 napon belül eleget tett.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, a támadott határozatokat a társaság 2 tagja egyhangúlag hozta. Az ügyvezetőt a tagok indokolás nélkül visszahívhatták, új ügyvezetőt választhattak, ezekkel a döntésekkel az ügyvezető hatáskörét nem vonták el. A felperest keresetösséi jog csak a visszahívásáról döntő határozattal szemben illeti meg, az ezen kívül elhatározottakkal összefüggésben jogi érdekeltsége hiányzik.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Keresetösséi jogát elismerve érdemben úgy foglalt állást, hogy a támadott határozatok taggyűlésen, egyhangú szavazással meghozott határozatoknak minősülnek.

A felperes fellebbezése, az alperes csatlakozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a 2012. augusztus 6-án taggyűlés tartásának mellőzésével hozott 02/2012.(08.06.) és a 03/2012.(08.06) számú

határozatokat hatályon kívül helyezte.

Rámutatott, a felperest mint 2012. augusztus 6-án cégjegyzékbe bejegyzett ügyvezetőt megillette a keresetindítási jog a Gt. 45. § /1/ és /2/ bekezdése alapján. Az ügyvezető nincs elzárva attól, hogy a visszahívása napján hozott határozatokat megtámadja.

Kifejtette, az írásbeli határozathozatalt az adott kérdésben a Gt., illetve az alperes társasági szerződése lehetővé tette, de annak szigorú formai szabályai voltak, amelyeket nem tartottak be. Az alperes által is következetesen taggyűlés tartása nélküli határozathozatálnak minősített, a Gt. 147. §-ában, illetve 148. §-ába ütköző eljárás során hozták meg a támadott határozatokat. A tagokra is kötelező eljárásrend figyelmen kívül hagyásával elfogadott határozatok nem tekinthetők jogszerűnek. A Pp. 215. §-át megsértve az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen és az ellenkérelmen, amikor a perbeli határozatokat taggyűlésen hozott határozatoknak minősítette. Utalt arra is a másodfokú bíróság, a Pp. 235. § /1/ bekezdése nem tette lehetővé, hogy az alperes a Gt. 20. §-ának /3/ bekezdésére alapozott, először a fellebbezési eljárás során előadott érvelésének helytállóságát vizsgálja.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, tartalma szerint az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Kifejtette, az ítélet tábla tévesen értelmezte a Pp. 3. § /2/ bekezdését, a kérelmeket, nyilatkozatokat nem tartalmuk szerint vette figyelembe. A becsatolt 2012. augusztus 6-án kelt határozatokat tartalmazó okiratokban a határozatok taggyűlési határozatként kerültek megnevezésre. A társaság valamennyi tagja jelen volt a határozatok meghozatalakor, azokat egyhangúlag hozták meg, majd írásba foglalták. Nem vitatható ugyanakkor, hogy az okiratokban utalás történik a Gt. 147. § /1/ bekezdésében, illetve a társasági szerződés II.1.6. pontjában írtakra.

A kereseti kérelem a társaság támadott határozatainak hatályon kívül helyezésére irányult, míg az ellenkérelem a kereset elutasítására. A Pp. 3. § /2/ bekezdését sérti a másodfokú bíróság döntése, mert „a felek jogi minősítése és nem a perbeli tényállás” értelmezése alapján döntött. Az alperes vitatta, hogy a Pp. 235. § /1/ bekezdésébe ütközően hivatkozott a csatlakozó fellebbezésében a Gt. 20. § /3/ bekezdésére, hiszen új tényt nem állított, új bizonyítékokra nem utalt.

Érvelése szerint megsértette a másodfokú bíróság a Pp. 206. § /1/ bekezdésében írtakat is, amikor a tényállást nem a maga összességében értékelte, kiragadott tényállási elemekből téves következtetést vont le. A felperes ügyvezetői tisztségéről nem volt hajlandó lemondani, a taggyűlés összehívása érdekében haladéktalanul nem intézkedett. Ezen körülmények figyelembevételének elmaradása azzal járt, hogy nem jogszerű, nem méltányos és nem igazságos döntés született, az, az Alaptörvény 28.

cikkében foglalt alkotmányos rendelkezést is sérti.

Az alperes szerint a jogerős ítélet a Gt. 45. § /2/ bekezdésében, illetve a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 65. § /1/ bekezdésében írtakba is ütközően jogszabálysértő.

A felperes az új ügyvezető megválasztásával már nem volt a társaság ügyvezetőjének tekinthető, így csak az ügyvezetői tisztségéből történő visszahívásáról döntő határozat tekintetében illetve meg perlési jogosultság. Az alperes utalt arra, ezzel azonosan foglalt állást a Fővárosi Ítéltábla a 14.Cgtf.43.199/2013. számú, a felperes törvényességi felügyeleti kérelme tárgyában hozott határozatban is. Aszerint a felperest az új ügyvezető megválasztásáról döntő határozattal szemben a Ctv. 65. § /1/ bekezdése alapján sem illeti meg a bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránt kereset előterjesztésének joga.

Felperes a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt az alábbi indokokra tekintettel jogszabálysértőnek találta.

A Kúria először az alperes által hivatkozott eljárásjogi jogszabálysértéseket vizsgálta.

Az alperes érvelésével szemben osztotta a perben eljáró bíróságok azon egyező jogi álláspontját, miszerint a felperest mint a társaság ügyvezetőjét nemcsak a visszahívásáról döntő 02/2012.(08.06.) számú társasági határozattal szemben illetve meg a Gt. 45. § /2/ bekezdése alapján a keresetindítás joga, hanem a 03/2012.(08.06.) számú határozattal szemben is. Ha ugyanis keresete a 02/2012.(08.06.) számú határozat tekintetében eredményre vezet mint a társaság ügyvezetőjének a 03/2012.(08.06.) számú határozattal szemben megtámadási joga nem vitatható el. A két határozatot a tagok ugyanazon a napon hozták és a felperes mindkét határozatot ugyanazon okból tartotta jogszabálysértőnek. A Gt. 45. § /2/ bekezdése - szemben a Ctv. 65. §-ában szabályozott eljárással - nem a személyes érintettséghez, hanem a társaságbeli tisztséghez köti a perindítási jogot. A Gt. 45. § /1/ bekezdésében foglaltakra figyelemmel a vezető tisztségviselő a társaság határozatát jogszabálysértésre, illetve a létesítő okiratban foglaltakba ütközésre hivatkozással támadhatja meg. Az alperes által hivatkozott Ctv. 65. §-a a cég-, illetve a változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezésére irányuló per tekintetében határozza meg, hogy ki jogosult kereset benyújtására. Ezen eljárás szabályai lényegesen eltérnek a Gt. 45-46. §-aiban előírtaktól, így a felperes perlési jogosultságának megítélésével összefüggésben a Ctv. hivatkozott szabályainak, az az alapján kialakult joggyakorlatnak nincs jelentősége a jelen perben.

A Kúria osztotta az alperes azon jogi álláspontját, hogy a Pp. 235. § /1/ bekezdése nem zárta ki, hogy az alperes csatlakozó fellebbezésében a Gt. 20. § /3/ bekezdésében foglaltakra hivatkozzon. A Pp. 235. § /1/ bekezdése ugyanis új tény állítását, új bizonyíték előterjesztését köti szigorú korlátokhoz. Az alperes csatlakozó fellebbezésében új tény nem adott elő, új bizonyítékra nem hivatkozott. Jogi érvként jelölte meg a Gt. 20. § /3/ bekezdésében foglaltakat. Az érvelését megalapozó tényállítások, bizonyítékok már az első fokú eljárásban rendelkezésre álltak, azok az eljárás tárgyát képezték. Így a másodfokú bíróságnak érdemben vizsgálnia kellett volna az alperes Gt. 20. § /3/ bekezdésére alapozott előadását.

Az anyagi jogi jogsértést illetően a Kúria úgy ítélte, a másodfokú bíróság téves jogi következtetésre jutott, amikor döntő jelentőséget tulajdonított a támadott határozatok bevezetőjeként feltüntetetteknek, nevezetesen annak, hogy „a határozat meghozatalára taggyűlés tartásának mellőzésével”, a Gt. 147. § /1/ bekezdése, illetve a társasági szerződés II.1.6. pontja alkalmazásával került sor. Nem vitatott, hogy az adott tényállás mellett az írásbeli határozathozatalnak a Gt-ben, illetve az alperes társasági szerződéseiben rögzített rendelkezései nem kerültek betartásra. Ugyanakkor a felperes már a keresetleveléhez csatolta a teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt, ügyvédi ellenjegyzéssel ellátott taggyűlési határozatokat. Az okiratok alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy az alperes társaság mindkét tagja egyhangúlag, teljes egyetértésben hozta meg a keresettel támadott határozatokat. A perbeli határozatok tárgya a társaság legfőbb szervének kizárólagos hatáskörébe tartozott (Gt. 141. § /2/ bekezdés j) és e) pont). A döntés meghozatalával ügyvezetői jogkört a tagok nem vontak el. A Kúria álláspontja szerint a keresettel támadott határozatok nem szabályszerűen összehívott taggyűlésen hozottak minősülnek. A Gt. nem öncélúan, hanem a tagok jogai védelmében szabályozza a taggyűlés összehívását. Ugyanakkor e szabályok maradéktalan betartásától eltekint többek között akkor, ha a társaság valamennyi tagja jelen van a nem szabályszerűen összehívott taggyűlésen és az ülés megtartásához hozzájárul. Ezen feltételek fennállását, megvalósulását az adott tényállás mellett, a csatolt teljes bizonyító erejű magánokiratokba foglalt határozatok igazolják, amint ezen túlmenően azt is, hogy a tagok maradéktalanul egyetértettek a határozatokban foglaltakkal.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /4/ bekezdése alkalmazásával hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes felülvizsgálati kérelme eredményre vezetett. A Pp. 270.

§ /1/ bekezdése folytán irányadó Pp. 78. § alkalmazásával ezért kötelezte a Kúria a felperest az alperes másodfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeinek megfizetésére. Ennek meghatározása során figyelemmel volt az alperes által lerótt 70.000 Ft felülvizsgálati eljárási illetékre, valamint az alperest megillető, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § /3/ és /5/ bekezdésének, a 4/A. § /1/ bekezdésének alkalmazásával kiszámított, ÁFA-val növelt munkadíjra.

Budapest, 2014. július 8.

Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr. Vezekényi Ursula sk. előadó-bíró, Dr. Csőke Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

/Seres Józsefné/
bírósági tisztviselő